

IZ županovega kabineta

Lepotna napaka novih naselij

V zadnjih štirih letih so zrastle v Taboru štiri večja nova naselja, ki obsegajo preko 70 novih stanovanjskih hiš oziroma stanovanjskih enot. Če izločimo tegobe s povečanim številom štirinožnih prijateljev, ki so v zadnjih mesecih vendarle dobili tudi svoja »stranišča«, ki upam, da jih uporabljajo, je v naš kraj prišlo veliko mladih družin, kar je bistveno spremenilo demografsko sliko naše občine, seveda v pozitivnem smislu. Število rojstev se je povečalo skoraj 100%, v vrtcu se približujemo številki stotih otrok, bodoči razredi devetletke bodo zapolnjeni. Torej, vse te informacije prinašajo veliko veselje in zadovoljstvo, saj smo se izognili demografski katastrofi, ki se je nakazovala konec devetdesetih let prejšnjega stoletja.

In kje je potem lepotna napaka?

Z nastopom ekonomske krize in nepremičninskega krča leta 2009 je namreč mnogim investitorjem-gradbincem pošla sapa, saj so banke priškrnile tudi kreditne pogoje potencialnim kupcem stanovanj in stanovanjskih hiš. Zaradi tega je eden večjih investitorjev v Taboru, Kresnica d.o.o. odprodal še ne popolnoma poseljeno novo naselje Taborski gaj nasproti šole ter nedokončano naselje Ojstrica drugemu investitorju. Med tem, ko je naselje Ojstrica še nedokončano in čaka finalizatorja, nastane večja tegoba v naselju Taborski gaj, kjer je neprodanih in nenaseljenih še slaba četrтина stanovanjskih enot. Novi lastnik neprodanih stanovanjskih enot je DD INVEST d.o.o., ki iz

nerazumljivih vzrokov sploh ne izvaja nikakršnih komercialnih aktivnosti v smislu prodaje neprodanih hiš v Taborskem gaju, niti ni zaslediti nikakršnih aktivnosti za finalizacijo naselja Ojstrica. Občina je zaman poskušala vzpostaviti kontakt z investitorjem, ki se ne odziva na pozive, da je potrebno skrbeti za ureditev okolice (košnje) neprodanih stanovanjskih enot.

Tako občina sama skrbi za košnjo, hkrati pa smo začeli razgovore z bankami, ki so hipotekarne upnice za zgrajene in neprodane stanovanjske enote, da bi ob morebitnem neporavnavanju finančnih obveznosti investitorja nepremičnine zaplenile. V tem primeru bi se celo občina močno vključila v prodajne aktivnosti, saj je njen interes, da so stanovanjske enote čimprej popolnjene v dobro vseh, predvsem pa sosedov, ki so nejevoljni zaradi stanja kot je sedaj. V sistemu vrstnih hiš je namreč posamična neposeljenost stanovanjskih enot tudi iz vidika energetskih pogojev in investicijskega vzdrževanja stičnih elementov zelo moteča. Prizadeti stanovalci so že zaradi tega problema urgirali na občini, zato tudi s tega mesta podajamo informacijo o reševanju problematike preko bank. Razplet pričakujemo v naslednjih dveh mesecih in upam, da bo razplet v dobro vseh nas, kajti lepotna napaka je le prikrita, saj so nova naselja tudi arhitekturno veliko doprinesla k lepšemu izgledu našega kraja.

Vilko Jazbinšek, župan

Ekološki otoki

Kljub našim obvestilom in opozorilom glede odlaganja neprimernih odpadkov na ekološke otoke ugotavljamo, da se to na žalost še vedno dogaja. Medobčinska inšpekcija je zato v zadnjih dveh mesecih izvedla dva postopka. Ponovno obveščamo vse uporabnike, da je nadzor nad odlaganjem odpadkov na ekoloških otokih s strani Medobčinske inšpekcije poostren in da bodo kršitelji sankcionirani!

Simon Jan

Kanalizacija Tabor jug

Dela na projektu **Kanalizacija Tabor jug** so se pričela 12. 08. 2013, skladno s terminskim planom, ki predvideva zaključek del do 30. 09. 2013. Obveščamo vas, da se bo ob kanalizaciji izvajala tudi obnova transportnega vodovoda fi 200, ki poteka od Lok proti Taboru in skrbi za nemoteno vodno oskrbo tudi naprej v Braslovčah in Preboldu. Žal projekta izgradnje pločnika in javne razsvetljave v trasi gradnje niso podprli vsi občani ob predvideni trasi, zato smo projekt začasno ustavili in ga bomo realizirali ob naslednji priložnosti. V času gradnje je transport po naši lokalni cesti Tabor – Loke oviran, zato vas vse uporabnike prosimo za razumevanje in potrpežljivost. Ravno tako vse občane ob trasi obveščamo, da vas bo obiskal predstavnik izvajalca s katerim boste dogovorili lokacijo priključnega jaška na parceli za kar najboljšo možnost priključitve na javno kanalizacijo. Vse občane tudi pozivamo k oddaji vlog za izračun komunalnega prispevka in dodajamo seznam aktivnosti, ki so skladno z **Odlok o odvajanju in čiščenju komunalne in padavinske odpadne vode na območju občin Braslovče, Polzela, Prebold, Tabor, Vranksko in Žalec** (Uradni list RS, št. 1/12 z dne 6. 1. 2012) obvezne pred priključitvijo:

- vloga za izračun komunalnega prispevka (obrazec na spletni strani ali v sprejemni pisarni Občine Tabor),
- plačilo komunalnega prispevka,
- vloga na JKP d.o.o. za Soglasje za priključitev na javno kanalizacijsko omrežje,
- praznjenje obstoječih greznic ter izvedba priključka na javno kanalizacijsko omrežje.

Simon Jan

S privoljenjem srečne mamice in ponosnega očka razgllašamo prihod novorojenčka:

* Kuku, pa sem tu - mala **Naja**. Na svet sem prijokala **12. julija** v celjski porodnišnici, **težka sem bila 3500 g, meter pa se je ob meni raztegnil do 50cm**. Moja starša Barbara Dolinar in Uroš Šalamon iz Miklavža pri Taboru mi pravita, da sem njun največji zakladek.

ISKRENE ČESTITKE OB VESELEM DOGODKU!

Vse starše vabimo, da nam podatke o novem rojstvu, ki jih bomo z veseljem objavili v naslednji številki Novic, sporočite na e-poštni naslov: info@obcina-tabor.si.

Projekti 2013

Aktivnosti v mesecu avgustu 2013:

zap. št.	vrsta projekta	izvajalec	stanje
1.	Kanalizacija Ojstriška vas II. faza	IPI, d.o.o., Rogaška Slatina	v obratovanju
2.	Čistilna naprava Tabor	IPI, d.o.o., Rogaška Slatina	v obratovanju, pred izdajo uporabnega dovoljenja

Na izvedbo se pripravljajo:

zap. št.	vrsta projekta	izvajalec	stanje
1.	Projektna dokumentacija za kanalizacijo Pondor - Kapla	SAVINJA PROJEKT	projekt v izdelavi ustanovljen režijski odbor
2.	Projektna dokumentacija za komunalno ureditev naselja Tabor jug	RRD, Regijska razvojna družba, d.o.o.	vloga za gradbeno dovoljenje
3.	Energetska sanacija Doma krajanov, vrtca in starega dela šole	Občina Tabor	v izvajanju
4.	Rekonstrukcija ceste LC 490202 Loke-Ojstrica	prijava na razpis Obnova in razvoj vasi Ukrep 322	delno izvedeno v 2012, čakamo na rezultate razpisa
5.	Rekonstrukcija ceste JP 992392 pri Ton' - Konjščica		delno izvedeno v 2012
6.	Kanalizacija Ojstriška vas, III. faza		potrebna obnovitev projektne dokumentacije
7.	Kanalizacija Tabor jug	skupna prijava občin Spodnje Savinjske doline	v izvajanju
8.	Javna razsvetljava in pločnik Tabor jug		ustanovljen režijski odbor začasno ustavljen

Simon Jan

Prvi šolski dan in otroci na cesti

Bliža se mesec september in z njim novo šolsko leto, kar bo velik korak za naše prvošolčke, ki bodo prvič sedli za šolske klopi. Letos bo v POŠ Tabor vstopilo 13 prvošolcev in prvošolk.

Skladno s sestankom Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu bodo prvošolčki prejeli rumene rutice, v okolici vrtca in šole bodo prenovljene talne označbe, nameščeni transparenti in postavljeni opozorilni znaki »otroci na cesti«. Poskrbljeno pa bo tudi za prisotnost delavca Režijskega obrata občine Tabor, policistov in lokalnih prostovoljcev. Predvidimo otroško nepazljivost, razigranost in veselje. Za svojo varnost, varnost otrok in ostalih udeležencev v prometu smo

odgovorni vsi, zato bodimo strpni, pozorni in varni udeleženci v prometu.

Za konec še misel:

Pri otrocih ni majhnih korakov. Vse, kar storijo in naredijo, so velike stvari. Predvsem srca imajo večja kot mi - odrasli. Vanje spravijo vse, kar vidijo in vse, česar se zavedajo - tudi majhen kamenček, ki so ga opazili na cesti, listek z drevesa, poljubček kar-tako, mravljico ali črička, predvsem pa vse ljudi, ki so okoli njih ... (Pearl S. Buck)

Alenka Kreča Šmid

Slikarije, rimarije, pisarije

Pot življenja

Kot dojenček veselo mahaš življenju,
kot razigran deček raziskuješ naravo,
ki ti bo pripadala,

kot fant želiš že zrelo
gledati v tvojo prihodnost,

kot mož in glava družine
si združil vse dobrote preteklosti.

Kot starček sediš na klopi
pred hišo, ki si jo zidal
s svojimi rokami, a v tvojih ni
leska življenja,
ni želje po borbi v življenju.

V tvojih očeh je samo še hlad.
Z mrtvaško barvo –
smrti...

TKSm

Novo rojstvo

Zopet je tvoj pogled prijeten,
zopet je tvoj vrisk
vrisk v življenje.

Zopet je tvoje petje
tvoji duši drago,
zopet tvoji prstki stiskajo
najljubšo ti igračo.

Zopet tvoj nasmeh naznanja
tvoje boljše zdravje.
Zopet boš poslušala zavzeto
tvoje pravljice,
zopet bo tvoje mirno spanje
utrjevalo tvoje zdravje.

TKSm

IZ VRTCA IN ŠOLSkih KLOPI

Obvestilo

Bliža se konec brezskrbnih počitnic in kmalu bomo napolnili šolske klopi. Da bo začetek šolskega leta prijaznejši, vam posredujemo nekaj obvestil. S poukom bomo pričeli v ponedeljek, 02. 09. 2013, ob 8.25. Varstvo za učence bo organizirano od 6.50 dalje. Šolski prevozi so organizirani po ustaljenem voznem redu.

V ŠOLO

• PRESEDLE	6.30
• ČRNI VRH	6.45
• BOKAL	6.55
• ŠTAJNER	7.10
• LESJAK	7.15
• OJSTRIŠKA VAS	7.20
• VRHOVC	7.35
• OJSTRIŠKA VAS - postaja Tabor (Pihlbirt)	7.45
• KAPLA	7.55
• BLATE	8.00

DOMOV

• MIKLAVŽ – postaja TABOR (Pihlbirt)	13.50
• DOL	14.10
• LOKE – ČRNI VRH	14.30
• OJSTRIŠKA VAS –KAPLA – TABOR (Pihlbirt)	15.15
• KAPLA – PONDOR – BLATE	15.30

Želimo vam prijeten začetek šolskega leta.

Branko Šketa
Vodja POŠ Tabor

Prejeli smo

Taborniki v Taboru

Od 21. do 31. julija 2013, so v Lokah taborili mladi taborniki iz Rodu jadranskih stražarjev Izola. Po šestih letih so tabor ponovno postavili v naši občini. Rednega tabora se je udeležilo 64 tabornikov, starih od 6-14 let, skupaj z voditelji, starimi nad dvajset let pa vse do starešin (40 let).

Vas zanima kako poteka njihov dan v taboru? Prične se z bujenjem ob 7:40, ko dežurni v taboru igra na piščal. Ob 8:00 je zbor za jutranjo telovadbo, kjer jih taborovodja postroji v ravno vrsto, nato sledi tek, razgibavanje na travniku, mlajši pa pospravijo šotore in se umijejo. Ob 8:40 sledi jutranji zbor, kjer morajo biti vsi lepo urejeni, vodstvo pa mora biti oblečeno v svoje uniforme. Vsaki dve uri se menja straža in stražarji poročajo ali je ogenj gorel in ali so jim ukradli zastavo. Ob postroju se tabornikom razloži kako bo potekal dan, opravijo pa še eno pomembno stvar - zapojejo himno Zveze tabornikov Slovenije in dvignejo zastavo. Sledi umivanje rok in za tem zajtrk, po hierarhiji. Med zajtrkom se ocenjujejo šotori z ocenami od 0 do 10. Taborniki, ki so dobili slabo oceno, žagajo drva in počistijo po zajtrku, nato pa sledi zbor za gozdno šolo. Vsak vod gre v gozd s svojim vodnikom, ki jim pomaga do novih veščin, kot je na primer opazovanje neba. V kolikor so taborniki uspešni v pridobivanju novega znanja, zadnji dan prejmejo našitek, ponavadi pa se tabornik na enem taboru izpopolni v eni ali dveh veščinah. Na kosilo lahko v tabor nekaj minut pred 13. uro vstopijo le, če s sabo prinesejo nekaj drv. Po kosilu sledi molk oziroma odmor, ki se konča z malico. Ponavadi se posladkajo s pudingom ali sladoledom. Sledi še ura in pol gozdne šole, ob 19. uri pa vrnitev v tabor. Po večerji v glavnem zboru vodniki podajo poročilo, določi se nočna straža ter dežurni vodnik naslednjega dne, spusti pa se tudi zastava. Večeri so prijetni, saj se taborniki družijo ob ognju, igrajo igre in pojejo vse do molka ob 22. uri, ko se morajo pripraviti na spanje. Ob 23. uri že vsi spijo.

Taborniki so v desetih dneh opravili enodnevni pohod, se nekajkrat ohladili v Konjščici ter se udeležili bivakiranja, pri katerem starejša starostna skupina mlajše odpelje na pustolovščino sredi gozda, tam si pripravijo kosilo in preživijo noč na prostem. Obiskali so še loške gasilce, ki so jim pripravili demonstracijo gasilstva ter se poučili o čebelarstvu.

Tabor je bil postavljen do 31. julija, mlajši taborniki pa so v taboru ostali le do nedelje, 28. julija, ko so po njih prišli starši in skupaj z njimi preživeli pravi taborniški dan. Voditelji so ostali do petka in pospravili tabor. Naslednji teden je na isto lokacijo prišla še skupina starejših tabornikov, ki so teden preživeli po svojem programu, se podali na razne izlete, kolesarjenje ipd.

Naš sogovornik Lovro, ki je na letošnjem taboru prvič nastopil kot taborovodja, nam je na vprašanje, zakaj se je sploh pridružil tabornikom, odgovoril: »Jaz sem se že rodil kot tabornik!« Za to se lahko zahvali svojim staršem, ki so ga pri 10 letih vpeljali v ta svet. Razložil nam je, da je razlika med tabornikom in vodjo velika, saj se kot

udeleženec predvsem zabavaš, nimaš skrbi in ne razumeš kako poteka vsa organizacija tabora. Kot vodja, pa nosiš veliko odgovornost in skrb. »Kljub temu je fino!« še doda na koncu.

Rod jadranskih stražarjev iz Izole se za namen svojih taborov vsako leto poda v drug kraj po Sloveniji. Lansko leto so svoj tabor postavili ob Kolpi. Glede na to, da jim je naš kraj ostal v lepem spominu, smo lahko prepričani, da se nekega dne ponovno vrnejo in v občini Tabor postavijo svoj tabor.

Žiga Lukman in Maja Drča

Lep pozdrav s taborjenja Loke pri Taboru 2013

Permakultura in ekoremediacija na Učnem poligonu za samooskrbo

V nedeljo, 11. 8. 2013 smo se z malim avtobusom popeljali v Loče pri Poljčanah, kjer dr. Ana Vovk Korže na 1,4 ha velikem posestvu izvaja učni program permakulture in ekoremediacije. Ogljed nas je ponovno prepričal, kako pomembna je preprostost in zdrava kmečka pamet.

Iz oči agronoma, kmetijskega svetovalca, na tem poligonu vidim principe dela, katere so naši predniki, itak kmetovalci, samoumevno in iz generacije v generacijo s koristjo prenašali do časa svoje mladosti (moj oče ima 85, mama 83 let), potem pa vsakih deset let prevzeli eno neumnost ameriške miselnosti. To je bila uvedba uporabe umetnih gnojil, pesticidov, kupovanje semen v trgovini, monokulture na njivah, vedno težja mehanizacija in tekmovanje, industrijska reja domačih živali, predčasno odkrivanje bolezni pri živalih in rastlinah, industrijska predelava živil in dodajanje umetnih praškov, industrijsko prehranjevanje, gensko spremenjeni organizmi v obroku živali itd. ... s predpostavko, da se bo preprečevala lakota v svetu zaradi naraščanja števila Zemljanov.

Na učnem poligonu smo najprej zagledali stranišče »na štrbunk«. Le-to je bilo do nedavnega ob gnojišču in nikomur ni prišlo na pamet, da bi urin in blato tako redčil, da bi voda fizično utekočinila izločke. Nikomur ni prišlo na misel, da bi z ubijalskimi kemikalijami svoj izloček pošiljal v podtalnico, greznico, v potok... Tukaj se po mojem prepričanju začne zgodba zmote današnje civilizacije, ki v kanalščino zlije karkoli, da je le na hišnem pragu lepo. Z dodatkom kemičnih sredstev v WC se povzroča mikrobiološka vojna, med samoočiščevalno sposobnostjo človeškega izločka in kemikalijo (cevosan, WC račka, papir in velika količina pitne vode) in nam za vedno onesnažuje naravo. O WC-ju »na štrbunk« vse dobro, videli smo ga in se seznanili s shematskim prikazom delovanja oz. rastlinsko čistilno napravo.

Naslednji padec na izpitu je današnja civilizacija naredila pri svetovanju gradenj predimenzioniranih stanovanjskih hiš za dve in več družin. Nihče ni upošteval pregovora, da naj sta tašča in snaha vsaksebi tako daleč, da se ne moreta obiskati v copatah.

Učni poligon prikazuje modele malih praks, katere lahko v principu povečamo in ustvarjamo samooskrbo na kmetiji, na ohišnici, za lastne potrebe ali za tržno ekološko pridelavo hrane. V zemljanki smo si postregli s pijačo in se v hladu pustili poučiti o koriščenju zemeljske energije, mimogrede pa tudi o principih delovanja. Gostoljubje v leseni kleti med pridelki kmetije je bilo prisrčno, če smo le okusili šabese in začutili naravni hlad, pri zunanji temperaturi 38 °C. Ogljedali smo si zajetje vode na hribu, ki služi za žabice in samoniklo vodno rastlinje, v principu pa bi lahko bil zbiralnik vode v času preveč vode, za čas pomanjkanja vode.

Izbrano posajena drevesa avtohtonih sadnih vrste in lupinarjev (orehi in lešniki) so nas spomnila na pomen le-teh v prehrani in predelavi, visoke grede pa so bile povsem nekaj novega. Izdelane so lahko iz starih ciglov, lesene (iz okroglega lesa ali iz ostankov pri žaganju) ali pa kar gomilaste brez opor. V letošnji suši nam bo ostal v spominu (še posebej) pomen zastirke, tako okoli kulturnih rastlin, kot zastiranje brežin, katero vse bi bilo sicer izpostavljeno vetrni in sončni eroziji, tako se pa na stičiču zemlje in zastirke gradi bogata humusna plast, ki bo koristila naslednjemu posevku. Mimogrede smo opazili kup enostavnih priprav: dežemer, terenski laboratorij za merjenje pH prsti, seznanili smo se z geografijo v praksi, videli terase za jagodičje, hotel za žuželke...

Mislím, da si bomo gospodinje na dvorišču izdelale visoke grede, pa naj bodo 0,5 m do 1,5 m visoke, lesene ali brez

opore, v tla skopane ali ne. Na dnu bo preperel les in veje za zadrževanje vode, karton ali papir bo vaba za deževnike, gnoj bo hranilo, listje, kompost in vrtna prst pa zgornja plast.

Ogled permakulturnega poligona smo zaključili z eno mislijo, da je vse tako preprosto, enostavno izdelano, logično in učinkovito. Preprosto: zdrava kmečka logika na kupu, v preobleki besede permakultura.

V kolikor sem vas prepričala, se z Damijano (031 328 990) priporočava za prijave, Maja (041 498 266 ali el.naslov: maja.klemencokan@ce.kgzs.si) in bomo ogled ponovili.

Maja Klemen Cokan

Svetovni dan mladih 2013 v Riu de Janeiru

Avgusta 2011 sem se udeležil Svetovnega dneva mladih v Madridu. To je bila zame zelo dobra izkušnja, ki me je precej obogatila, zato sem si želel odpotovati na naslednje srečanje v Rio de Janeiro leta 2013. Srečanje sem želel doživeti še na drugačen način, ga videti še z druge strani, zato sem se na uradni spletni strani srečanja prijavil kot prostovoljec. Iz Slovenije se nas je prijavilo pet, na koncu pa sva ostala le še dva, jaz in Anita. Čez nekaj mesecev sem dobil mail, da sem bil med več tisoč prijavljenimi izbran za prostovoljca in da naj pošljem zahtevane podatke in potrdila. Ker sem mislil, da sem iz Slovenije prijavljen samo jaz, sem imel nekaj pomislekov glede odhoda in sem nekako opustil idejo o odhodu v Riu in tako zamudil rok za oddajo potrdila, vendar mi je na pomoč priskočila Ana Tulipan iz SKAM-a (Skupnost katoliške mladine), ki je imela pooblastilo, da lahko potrdilo potrdi namesto škofa. Dobesedno čez noč sva uredila vse potrebno in uradno sem bil prostovoljec Svetovnega dneva mladih 2013 v Riu. Nato pa se je šele zares začela organizacija ostalih stvari. Kot študentu mi je bilo predvsem pomembno, da je celotno popotovanje cenovno čimbolj ugodno, zato sem redno spremljal cene letalskih kart, ki so bile relativno visoke. Nekaj tednov pred odhodom sem bil še precej na trnih, saj še nisem imel niti letalske karte niti prenočišča, vendar pa se je pred odhodom vse uredilo.

Tako sem se v četrtek, 4. julija 2013, popolnoma brez skrbi odpravil na 26-dnevno pot "čez lužo" z velikim nahrbtnikom zadaj in manjšim spredaj. Iz letališča Brnik sem letel v Frankfurt, let je trajal približno eno uro, nato pa sem v Frankfurtu presedel in letel naslednjih 12 ur do Ria de Janeira. Na letališče v Rio sem prispel okoli 5:30 zjutraj po njihovem času, torej 5 ur pred našim časom, kjer so me že čakali brazilski gostitelji, kot smo se dogovorili preko interneta. Pričakali so me duhovnik, pri katerem sem kasneje stanoval, organizatorica SDM dogodkov v njihovi župniji in njun prijatelj. Prvi vtis je bil zelo dober, že takoj pri prvem snidenju so me namreč vsi objeli in mi z nasmehom izrekli dobrodošlico, nato pa so mi ponudili pomoč pri nošenju prtljage do avta. Njihova neizmerna odprtost me je presenetila in v trenutku popolnoma prevzela, saj je nisem bil vajen, pri nas se namreč pri pozdravu zgolj rokujemo, objemanje pa je dokaj neobičajno. Iz letališča smo se vozili do kraja Itaboraá, ki je 60 kilometrov oddaljen od samega mesta Rio, kjer je njihova župnija Nossa Senhora de Fátima. Kmalu sem ugotovil, da so v župniji le redki posamezniki, ki govorijo angleško, sam pa pred odhodom nisem znal povedati niti besedice v portugalsčini, ki je uradni jezik Braziliije. Pri komuniciranju sem bil torej prepuščen lastni iznajdljivosti, to pa je dalo mojemu popotovanju tudi posebno doživetje, polno smeha. Kasneje sem spoznal, da znanje jezika ni pogoj za komunikacijo, le-ta je veliko več kot le izmenjava praznih besed! Najprej so me na poti do župnišča peljali v semenišče, kjer poučuje moj gostitelj Padre Cosme, tam sem spoznal njegove študente, bogoslovce in z nekaterimi izmed njih sem kasneje razvil zelo dober prijateljski odnos. V župnišču so me polni navdušenja pričakali še drugi duhovnik, Padre Angelo, kuharica Rosane in tajnica Tatiana. Že takoj ob prihodu sem ugotovil, da se zelo radi šalijo, predvsem Padre Cosme, saj si vsepovprek nadevajo vzdevke, kot na primer "Cabeçao", kar pomeni velika glava. Prav toplo so me sprejeli, mi postregli z zajtrkom in mi dodelili sobo s tremi ležišči. Prve besede, ki mi jih je ob vstopu v hišo namenil Padre Cosme, so bile: "Minha casa é tua casa!", kar pomeni: "Moja hiša je tvoja hiša." Morda se sprva sliši malce klišejsko, vendar so poskrbeli, da sem se v teh desetih dneh mojega bivanja pod njihovo streho res počutil kot doma. Prvi dan je bil zame zelo naporen, saj je imel 29 ur in ne le 24, kot se rad pošalim. Že prvi dan so mi mladi iz župnije razkazali mesto Itaboraá, mi omogočili, da sem poskusil veliko tipičnih brazilskih jedi, sadežev, sladkarij... Zvečer pa je skupina mladih organizirala zabavo, na katero sem bil povabljen tudi jaz in oba dva duhovnika. To je bila čudovita priložnost za spoznavanje in pogovor ob sladkanju z brazilskimi dobrotami, prepevali smo brazilske pesmi ter plesali tipična brazilska plesa sambo in forró. Kar me je zelo navdihovalo in sem v času bivanja v župniji še posebno rad obiskoval, pa so bile njihove svete maše, ki so drugačne od naših, bolj energične, doživete. Še posebej navdihujoča je bila zame prva maša, ki sem se je udeležil v župniji. Poleg nabito polne cerkve tako mladih kot tudi starejših faranov in šestih bogoslovcev iz župnije, ki so sodelovali pri maši, me je povsem presunila energija, ki so jo izžarevali. Poseben čar je doživeti pridigi in bučnemu

aplavzu po njej ter iskrenim molitvam dala glasba, ki so jo izvajali mladi na koru. Ob zvokih bobnov, kitare, bas kitare, tolkal in vokala so se marsikomu pri maši utrnile solze. Tudi vse kasnejše maše so bile prečudovite, vendar sem od vseh najbolj bogato doživel prvo. Drugi dan, v soboto, me je Padre Angelo povabil, da grem z njim v sosednji kraj, kjer bo imel mašo v manjši kapeli. Kar mi je bilo poleg vsesplošne sproščenosti pri maši še posebno tuje, je bilo to, da so mašo začeli s 15 minutno zamudo, pa se prav nihče ni obremenjeval s tem. "Tranquilo" oziroma po slovensko "v miru." V tem duhu so torej ljudje mirno klepetali in se smejali čakajoč na začetek maše, pri nas pa je ogenj v strehi, če se le-ta začne zgolj kakšno minuto čez uro. Za Brazilce je na splošno značilno, da ne dirjajo iz dneva v dan, tako kot mi, se jim ne mudi tako kot nam, da bi čim prej opravili svoje delo, pri tem pa nam je malo mar za učinkovitost. Ravno to je ena izmed stvari, ki sem se je naučil od Brazilcev – potrpežljivost. Ob zaključku maše me je duhovnik presenetil, povabil me je namreč pred oltar in me predstavil vsem zbranim v kapeli. Zgolj za to, da sem se pojavil pred njimi in jih pozdravil v njihovem jeziku, sem požel bučen aplavz. Po maši so mi ljudje množično izrekli dobrodošlico oziroma po njihovo "Bem-vindo". Istega dne proti večeru so me povabili k maši v župnijski cerkvi, v kateri se pri sobotnih večernih mašah in nedeljskih mašah zbere okoli 600 ljudi. Po maši sem bil ves presenečen ponovno poklican pred oltar, z nekaj portugalskimi stavki, ki sem se jih uspel naučiti v dveh dneh, sem nagovoril zbrane, ki so mi od navdušenja stoje zaploskali. Po maši je ponovno sledil val dobrodošlic in objemov, množično so se mi predstavljali ljudje, ki se jih žal ob naslednjem snidenju sploh nisem več spomnil. Poleg tega se je želelo veliko ljudi fotografirati z mano, kar pa mi je bilo sprva zelo nenavadno, saj nisem vedel, kaj je na meni tako imenitnega. Kasneje mi je fant po imenu Evandro razložil, da tukaj ljudje niso vajeni tujcev in sem za večino ljudi prvi tujec, ki so ga spoznali. Sam je namreč profesor angleščine, pa se še v življenju ni pogovarjal s tujcem. V takšnem duhu je teklo vseh deset dni mojega bivanja v tej župniji. Pet dni po mojem prihodu je v župnijo prišla še druga slovenska prostovoljka Anita, ki mi je delala družbo in skrbela za to, da me portugalsčina ni popolnoma prevzela. Sicer pa so mi čez dan družbo delali mladi iz župnije, še posebej bogoslovci, s katerimi sem se zelo dobro razumel in smo do časa mojega odhoda iz župnije spletli precej močne prijateljske vezi. Prijaznost Brazilcev, predvsem pa mojih gostiteljev in mladih iz župnije se je kazala na vsakem koraku, vozili so me po ogledih znamenitosti, skoraj vsak večer so mi pripravili zabavo, vsakič pri drugi družini ter me vabili na kosila. Nenazadnje sem nepozabnih deset dni v župnišču preživel povsem zastonj, za kar sem zelo hvaležen duhovnikoma Pe. Cosmeju in Pe. Angelu! Poleg vsega kar sta mi nudila, sta mi zadnji dan bivanja pod njuno streho omogočila tudi ogled znamenitega kipa Kristusa Odrešenika, ki z gore Corcovado objema ves Rio de Janeiro. Zelo zabavno je bilo, ko smo lahko šli mimo vseh čakalnih vrst, saj imajo duhovniki prost vstop, s sabo pa lahko vzamejo tudi po enega spremljevalca. Tako sva z Anito doživela čudovito izkušnjo pred slovesom. V dnevih, ko sva se z Anito poslavljala, pa so ravno začeli v župnijo prihajati romarji, za katere so v prihodnjem tednu pripravili aktivnosti ob "Tednu po župnijah". Med drugim je v župnijo prispela tudi slovenska romarka Irena in trije argentinski Slovenci. Z mladimi iz župnije sem se zelo dobro razumel in postali smo resnično prijatelji. S težkim srcem sem se poslovil od njih oziroma od vseh domačinov, predvsem pa oni od mene, mnogi so mi namreč rekli, da sem drugačen od ostalih romarjev, ne zato, ker sem v njihovo župnijo prišel prvi, pred ostalimi romarji, temveč zaradi pozitivne energije, ki sem jim jo prinesel.

Po desetih čudovitih dneh v mestu Itaboraá, sem 15. julija poln prijetnih doživetij prispel v novo župnijo São Domingos de Gusmão, ki se nahaja v predelu samega mesta Rio, imenovanem

Tijuca. Zadolžen sem bil za pomoč pri organizaciji slovenskih katehez, ki so se kasneje odvijale v tej župniji. Poleg mene je v župnijo prispela tudi prostovoljka Sanja iz Zagreba, ki je študirala slovenščino in so jo tudi zaradi tega uvrstili za pomoč pri Slovenskih katehezah. Informacije o nastanitvi v času prostovoljnega dela in natančnih zadolžitvah sva s Sanjo sicer prejela šele tri dni pred začetkom le-tega, prav tako pa so bili v župniji o najinem prihodu obveščeni šele nekaj dni pred mojim prihodom. Spretno so mi uspeli poiskati družino gostiteljico pri kateri sem bival in poskrbeli za topel sprejem. Družina je bila zelo gostoljubna, že prvi dan so me peljali v restavracijo, saj sta oče in mama beležila 30. obletnico poroke, o njihovi gostoljubnosti pa priča predvsem to, da so poleg mene en teden kasneje pod streho sprejeli

še šest slovenskih romarjev. Strašansko gostoljubje pa je izkazala tudi Sanjina družina gostiteljica, ki je bila kasneje pripravljena odpreti vrata še skupini petnajstih deklet iz Slovenije. Prvi teden v novi župniji je bil namenjen izobraževanju prostovoljcev, pri družini sem torej le prenočil, čez dan pa sem bil v mestu. Naslednji dan sva s Sanjo v katedrali "Catedral Metropolitana de São Sebastião" v centru Ria prevzela romarski paket, ki ga je bilo potrebno plačati že pred odhodom v Rio. Vseboval je kartico za prevoz, hrano, potrebne priročnike in majice za prostovoljce. Popoldne smo imeli v isti katedrali skupno mašo za vse prostovoljce, kjer se je zbralo veliko mladih in sem že dobival občutek veličastnosti, ki sem ga kasneje doživljal med glavnimi dogodki srečanja. V naslednjih dneh so potekali treningi prostovoljcev, ki so bili po mojem mnenju in mnenju mnogih drugih precejšnja izguba časa, saj je bilo vse povedano že zapisano v priročnikih, ki smo jih prejeli v paketu za prostovoljce. Sem pa s toliko večjim veseljem preostali čas izkoristil za ogled mesta in večjih znamenitosti kot so Sladkorni stožec, stopnišče v Lapi ipd., pri tem pa so mi družbo delale prostovoljke Anita, Sanja in še dve prostovoljki s Hrvaške. Veselo smo koristili kartice za prevoz, ki so nam omogočale 8 voženj na dan, osebno pa sem še rajši koristil kartico za hrano, s katero smo lahko plačevali hrano v restavracijah. Brazilci so me v šali pogosto označevali kot tistega, ki veliko jé, saj sem zelo rad poskušal njihove dobrote. Poleg tega pa je bilo plačevanje s to kartico zelo ugodno in sem lahko nenazadnje tudi plačeval obroke brazilskim prostovoljcem, ki so imeli na kartici bistveno manj razpoložljivega denarja. Ko so se treningi končali, sem začel pomagati v župniji, kar je bila tudi moja naloga. Začeli smo s sprejemom romarjev iz različnih držav: Irak, Palestina, Rusija, Belorusija, Italija... Potrebno je bilo poskrbeti za prijeten, toplej sprejem in jih razporediti po družinah gostiteljicah. Sliši se enostavno, vendar pa je bilo to delo precej naporno. Na nekatere skupine romarjev smo namreč čakali pozno v noč. Ena izmed skupin prostovoljcev je imela to nesrečo, da so bili primorani čakati do treh ponoči, prespati v župnišču in z delom pričeti naslednje jutro ob šestih zjutraj, ko je prišla naslednja skupina.

V župnijo je prišlo 35 slovenskih romarjev, med njimi so bili tudi trije argentinski Slovenci. V zadnjem tednu mojega bivanja v Rio, v tednu svetovnega dneva mladih, so bile od srede, 24.7. do petka, 26.7. po župnijah kateheze v različnih jezikih. V župniji São Domingos de Gusmão, kjer sem bil nastanjen in kjer sem tudi opravljal svoje prostovoljno delo,

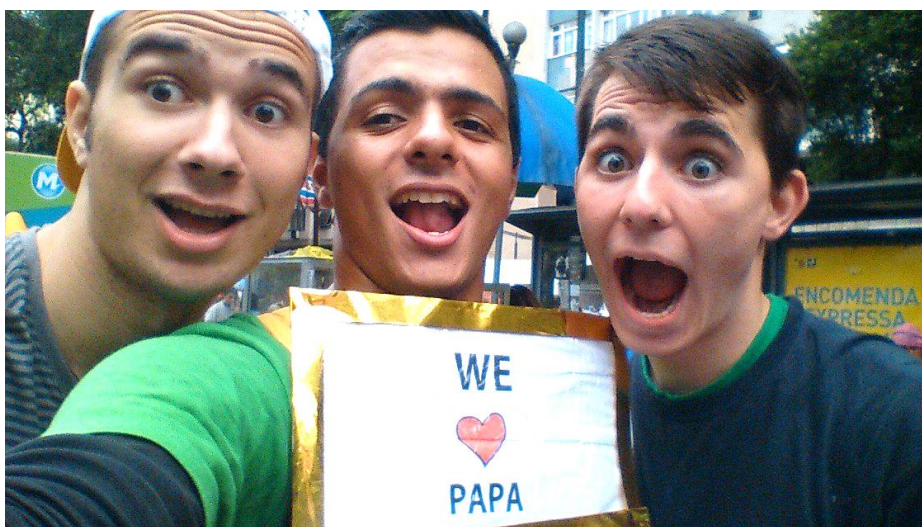
so potekale kateheze v Slovenskem jeziku, ki jih je vodil pomožni ljubljanski škof dr. Anton Jamnik, pomagal pa mu je novomeški škof msgr. Andrej Glavan. Kateheze so bile prav posebno doživetje. Sprva se je zdelo, da ne bo nič posebnega, saj je bilo slovenskih romarjev zelo malo. Na koncu se je izkazalo, da je ravno majhnost skupine naredila kateheze še lepše in pripomogla k temu, da smo se med sabo še bolj povezali. Kateheze so vključevale prepevanje ob kitari, govore in pričevanja dr. Jamnika in se zaključile s sveto mašo. Potekale so torej v zelo sproščenem vzdušju, nad

njimi pa so bili nadvse navdušeni tudi Brazilci, kljub temu, da niso kaj prida razumeli. Najbolj so bili navdušeni nad našim petjem. Bili so tako ganjeni, da se je mnogim, tako dekletom kot tudi fantom, utrnila marsikatera solza. Predvsem jim je bila všeč pesem "Res velik si Bog". Mladi prostovoljci iz župnije, s katerimi sem preživel večino časa, so me večkrat prosili, naj jim jo zapojem in vedno znova so bili očarani. Na eni izmed katehez se nam je pridružil tudi pater Marcelo, frančiškan, ki sicer živi v Braziliji, ima pa prednike iz Slovenije, natančneje iz Postojne. Z velikim navdušenjem sva se pogovarjala, pretežno v angleščini, malo pa tudi v slovenščini. Rojen je bil namreč v Braziliji, kanček slovenskega jezika pa se je uspel naučiti od svojega dedka.

Sicer pa je bilo moje delo na katehezah precej nedoločeno. Delal sem tisto, kar so mi rekli prostovoljci iz župnije. Predvsem sem je bilo moje delo posredovanje med prostovoljci iz župnije in slovenskimi romarji. Nisem bil v pomoč pri prevajanju in komunikaciji, kajti portugalsko žal ne govorim in si z mano niso mogli pretirano pomagati, po drugi strani pa tudi ni bilo potrebe, na voljo sem jim bil bolj, da so me lahko karkoli vprašali, mi karkoli povedali ali naročili, jaz pa sem posredoval naprej. Skratka skupaj z domačini smo poskušali poskrbeti, da so se slovenski romarji v času bivanja v župniji počutili čim bolje. S prostovoljci iz župnije sem praktično v tem tednu preživel največ časa in med nami so se spletle tudi zelo močne prijateljske vezi. Skupaj smo hodili na dogodke s papežem, pomagali smo pri

varovanju območja, kjer je papež prečkal mesto, na zaključni maši pa smo bili spremstvo vsak svojemu delivcu svetega obhajila. Skupaj smo se udeležili glavnih dogodkov SDM-ja s papežem na plaži Copacabana, sprejema papeža v četrtek, 25. julija, Križevega pota v petek, v soboto vigilije in v nedeljo, 28.7., slovesne svete maše. Vsak dogodek je bil posebno doživetje na svoj način. Križev pot je bil zelo umetnostno obarvan, od postaje do postaje so mladi nosili križ ob spremljavi čudovite žive glasbe in plesa, postaje pa so popestrili dramski vložki. Najbolj se me je dotaknil sobotni dogodek, vigilija, ki mi je pustila močan pečat. Na plaži Copacabana se je zbralo 3,7 milijone mladih iz različnih držav in različnih kontinentov, drug drugemu popolnoma različni, vendar z enakim namenom zbrani v Riu. Občutki, ki sem jih doživljal ob skupni molitvi in adoraciji v tišini z milijoni mladimi, so fantastični in jih je nemogoče opisati z besedami. Skupna energija, ki je preplavila celo Copacabano nas je dodatno okrepila in papežev nagovor nam je dal zagon, da poneseemo to energijo in misel v naše domove, kot se glasi geslo srečanja: "Pojdite in naredite vse narode za moje učence." Po končani vigiliji smo v spalnih vrečah prespali na plaži in se naslednje jutro udeležili svete maše. Ta dan, nedelja, 28. julija, je bil zame prav poseben dan. Svoj 20. rojstni dan sem namreč preživel skupaj s 3,7 milijoni mladimi zbranimi skupaj pri maši s papežem Frančiškom. Nepozabno doživetje! Naslednje presenečenje, ki sem ga ta dan doživel, pa je sledilo zvečer, pred slovesom oziroma odhodom iz Ria de Janeira. Mladi iz župnije, moji novi prijatelji, so mi pripravili zabavo za rojstni dan, mi prinesli torto in mi zapeli za rojstni dan v slovenščini, za slednje sumim, da je zaslužena Sanja. Poln lepih spominov in prijetnih občutkov sem se s težkim srcem vračal na letalo, vendar sem se po skoraj mesecu dni, natančneje 26. dneh, resnično veselil vrnitve domov, v Slovenijo.

Nisem uspel pogledati vseh znamenitosti, predvsem mi je žal, da mi je zmanjkalo časa za ogled Nacionalnega Parka Tijuca, ki so mi ga mnogi predstavili kot najlepšo znamenitost v Riu poleg kipa Kristusa Odrešenika. No, pa imam še en razlog več, da se še vrnem v Rio! Dotaknila pa se me je misel, ki jo je izrekel škof na katehezah: "Ljudje odidejo, kamni pa ostanejo." Sedaj vem, da tisto, kar me bo v prihodnosti še vleкло nazaj v

Rio, niso znamenitosti, ki jih nisem uspel pogledati ali so me zelo navdušile, temveč ljudje, Brazilci z njihovo toplino in na široko odprtimi srci, kot to ponazarja kip Kristusa Odrešenika, ki z gore Corcovado odpira roke nad celim Riom de Janeirom.

Žiga Lukman

VPIS 2013-14

TAEKWON-DO, KICKBOXING, TAE-BO®,

ZDRAVJE...KONDICIJA...SAMOZAVEST

Vsak ponedeljek, sredo in petek med 17.30 in 20.00 v športni dvorani Doma krajanov Gomilsko! Pridružite se najboljšim!

VABLJENI!

TKD klub SUN Braslovče

Dober pridelek v vročem suhem poletju

Zadnje čase imamo v kmetijstvu in vrtnarstvu velike probleme glede na obdobja visokih temperatur od 30 do 40°C, ki jih spremlja daljše obdobje brez padavin, saj večina rastlin to težko prenese, predvsem na plitvejših ter peščenih tleh. Strokovnjaki v kmetijstvu priporočajo prilagoditev s setvijo tistih kultur, ki take pogoje dobro prenašajo (koruzo naj zamenja pšenica, ki v poletnem času ne potrebuje vlage), v vrtnarstvu pa lahko izbiramo kulture kot so česen in čebula, ki v poletnem času zaključijo vegetacijo ali pa zgodnje posevke s kratko dobo rasti ter za vročinskimi valom še jesenske posevke.

V letošnjem letu, ko je bila poleg vročega poletja še pozna pomlad, saj je bil marec še v snegu, druga polovica maja pa z marčevskimi temperaturami, je bilo zelo kratko obdobje za optimalen razvoj naših vrtnin. Ljudje se pritožujejo, da se pomladanski posevki niso dobro razvili, kar pa je zraslo, je julijska vročina požgala.

Kljub vsem tem tegobam se nekateri pohvalijo z zelo dobrim pridelkom nekaterih kultur. Tudi naša kmetijska pospeševalka Maja je na svojem poskusnem polju pobrala obilen pridelek jesenskega česna, ki jo je prepričal, da so rastline, ki jim suša ne more do živnega. Iz semenskega ekološkega česna sorte SPRINT je dobila zdrav posevek z velikim pridelkom (x10) izenačenih glav s stroki. Katarina Pleško je na kmetiji pri Komnu na Krasu ena izmed naših ekoloških kmetic, ki pridelujejo semenski česen ANKA JESENSKI. V poskusnem posevku je iz 3 kg semenskih čebulic pridelala 20 kg glav semenskega česna in 5 kg čebulic semenskega česna v velikosti od graha do oreha.

Zakaj saditi jesenski česen?

Jesenski česen sadimo konec oktobra ali začetek novembra, ko mine nevarnost napada muhe porove zavrtalke, ki tako na poru, čebuli, kot tudi na česnu dela veliko škode. Na peščenih tleh ga lahko sadimo na

ravnino, na težjih tleh pa na grebene, da odvečna vlaga, ki jo je v zimskem času veliko, lahko odteče. Razlika med sortami je v času rasti, količini pridelka ter okusu česna.

Predstavim vam naši sorti ekološkega jesenskega česna Sprint in Anka ter razlike med njima. Česen SPRINT je bolj zgoden in zaključí vegetacijo že v začetku julija, ima več kot 10 strokov v eni glavici, ki so razporejeni v eni ali dveh vrstah okrog centralnega stebila, na katerem naredi tik pred zorenjem cvetni mešiček z drobnimi semenskimi čebulicami. Pridelek je zelo dober, če ga sadimo na tla, ki so dobro založena s hranili, saj česen potrebuje veliko hranil, toplote in svetlobe. Semenske čebulice iz cvetnega mešička lahko tudi uporabimo za prehrano. Česen ANKA JESENSKI je slovenska udomačena sorta, ki izvira iz Bele Krajine. Po rasti je sorta z dolgo vegetacijo, zato dozori približno 1 mesec kasneje kot Sprint. V glavici je 6-10 strokov v eni vrsti okrog centralnega stebila, ki na vrhu naredi cvetni mešiček z debelimi semenskimi čebulicami iz katerih je najboljši semenski česen. Iz semenskih čebulic zrastejo delno glavice premera cca. 2-3 cm s 3-8 stroki, delno pa čebulice velikosti od graha do oreha. To vse lahko uporabimo kot semenski česen, ki bo v naslednjem letu naredil normalne glavice s stroki premera 4-6 cm, v zelo humusnih tleh pa tudi 8 cm.

Razlika med jesenskim in pomladanskim česnom

Jesenski česen ima v sredi centralno stebilo na katerem razvije cvetni poganjek. Potrebno ga je saditi v zimskem času, tako da doživi obdobje nizkih temperatur (najkasnejši termin saditve zimskega česna je konec januarja – vir. Doc. dr. Mihaela Černe, znanstvena svetnica), saj v tem primeru lahko razvije stroke. Pri kasnejšem sajenju zimskega česna se razvije iz stroka samo še čebulica. Nekateri tipi česna naredijo na vrhu v cvetnih mešičkih debelejšo čebulico iz katerih lahko vzgojimo česen preko čebulic ali drobnih glav s stroki. V suhem in zračnem skladišču ostane v dobri kondiciji do konca zime. Za pomladanski česen je značilno, da ima stroke nanizane v več vrstah tudi v sredini, zato nima centralnega stebila. Težje prenaša hud mraz, zato ga sadimo spomladi. Ima krajšo vegetacijo in dlje počaka v skladišču – skladiščimo ga lahko do junija naslednje sezone, če ga hranimo na suhem in zračnem prostoru. Skladiščenje v kletnih prostorih ni primerno, ker začne česen prej propadati. Pridelek pomladanskega česna je odvisen od založenosti tal s shranili ter od zgodnosti saditve. Zato so pri vzgoji novih sort zlahtnitelji pozorni na kriterij odpornosti na mraz, da bo sorta primerna tudi za jesensko saditev, kar je pomembno predvsem v takih pomladih, kot je bila letošnja.

Naslednjič – o uporabi česna še malo drugače in o vzgoji česna preko sadik za domačo rabo, da lahko vzgojimo česen tudi, če nam slabi vremenski pogoji v času saditve tega ne dovoljujejo.

Fanči Perdih (organizator ekološke semenske pridelave v Sloveniji), v sodelovanju z Majo Klemen Cokan (kmetijska pospeševalka).

Zahvala

V zadnjem junijskem vikendu so taborski otroci končno dočakali mini igrišče s toboganom, peskovnikom, hišico, gugalnicami ter plezalno steno, kjer se bodo lahko družili in igrali. Zahvala za izvedbo gre predvsem gospodu Oliverju Stankoviću iz Velenja, ki je igralo izdelal in postavil posebej za naše in vaše otroke. Zahvaljujemo se tudi županu g. Vilku Jazbinšku, podžupanu g. Antonu Groblerju in Občini Tabor, ki je v ta namen odstopila prostor ter Športnemu društvu TVD Partizan, še posebej predsedniku društva, g. Jerneju Groblerju za pomoč pri izvedbi. Za donacije in pomoč se zahvaljujemo tudi gospodom: Vinku Kosu, Dejanu Zorku, Janezu Terglavu, Silvu Lenku in naslednjim podjetjem: SAM dom iz Latkove vasi, Eko plus, Kremen MB in Spekter Žalec. Hvala vsem, ki ste s svojo nesebično pomočjo pomagali privabiti nasmeh na usta naših otrok.

Igor Stojčević

proStyle
Z nami do plesa

DRUŽABNI PLES
ZAČETNO - NADALJEVALNI
(angleški valček, swing, foxtrot,
cha cha cha, samba, polka...)

Obiščite
tečaje
TAVOR
VRANSKO

za PREDŠOLSKE in
ŠOLSKE OTROKE
Plesni mix

ZUMBA
POROČNI TEČAJI

Vabilo na ples

WWW.PROSTYLE.SI, 070/298-450

Kmetija Laznik vabi

v soboto, 07. 09. 2013 od 9. ure dalje, da nas obiščete.

Tudi tokrat vam nudimo:
sveže goveje in svinjsko meso ter ostale mesne izdelke.

NOVO!!
Hmeljske klobase, z dodatkom savinjskega hmelja.

Vabljeni!

Informacije: Adi, 041-543-396

Kmetija Laznik

Obisk otrok s Turistične kmetije Weiss

V sredo, 3. julija, so prostore Turističnega društva Tabor obiskali otroci, udeleženci poletnega tabora v naravi, ki ga organizira Turistična kmetija Weiss. Pripravili smo jim brošure in razglednice, otroci pa so zase in za svoje domače nakupili spominke.

Poletni tabor je namenjen spoznavanju življenja na kmetiji, odkrivanju zakladov narave in športnim aktivnostim. Otrokom tako namesto televizije in računalnika ponujajo raziskovanje neokrnjene narave, igro ob potoku, lovljenje rib, spanje v šotoru, ustvarjalne delavnice, naučijo se skrbeti za domače živali, postaviti šotor, opazovati zvezde, vse to pa popestrijo z obilo športnih aktivnosti kot so kolesarjenje, plezanje, badminton, plavanje.

Verjamemo, da so domov odšli s polno malho novih doživetij in lepih spominov.

Turistično Društvo Tabor

Mladi Taborčani uspešno zaključili poletje

Društvo podeželske mladine Tabor se je ob zaključku zanimive sezone udeležilo še dveh kmečkih prireditev, kjer smo se člani borili za čim boljše uvrstitve.

Najprej smo se 4. avgusta udeležili Tradicionalne tekme koscev, grabljic in štangarjev v Sv. Lovrencu. Tam smo letos nastopili prvič, vendar smo prepričani, da bo udeležba postala tradicionalna. Zasedli smo solidno peto mesto, smo se pa ob tem zelo zabavali.

Teden zatem pa smo se sedaj že tradicionalno udeležili povorke in iger na Dnevu hmeljarjev v Braslovčah. Na vozu smo morali predstaviti, kako so včasih obiralke hmelja prihajale z vlakom v Savinjsko dolino, na železniški postaji pa jih je z lojtrskim vozom čakal gospodar s štangarjem. Tako nam je tako kot že lani na pomoč priskočil Lojz Mihevc, ki nam je posodil voz in nas zopet odpeljal v Braslovče, za kar se mu še enkrat zahvaljujemo. Voz smo tako pripravili v nedeljo pred povorko, s sabo smo vzeli košare in kovčke ter se kot obiralke napotili v Braslovče. Predvsem naši fantje so s preobrazbo v obiralke poskrbeli za veliko smeha ter dobre volje tudi med obiskovalci. Sledile so igre, kjer smo ponovno dosegli peto mesto. Za nas so tekmovali Jurij Sirše, Simon Stiplovšek, Tea Pustoslemšek, Ana Kovačič, Sebastjan Stiplošek in Luka Bastl Enci.

Sezona se je za nas torej končala, naše misli pa so že usmerjene v oktober, ko bomo medse povabili ter sprejeli mlade, ki se želijo družiti in zabavati s sovrstniki iz občine, zraven pa še skrbeti za promocijo naših krajev. O vseh podrobnostih boste seveda pravočasno obveščeni.

(vir: Novi Tednik)

Lovska strelska tekma ter Šnepova košnja 2013

V nedeljo, 04. 08. 2013, se je na Lovski koči v Miklavžu pri Taboru odvijalo lovsko strelsko tekmovanje za prehodni pokal občine Tabor. V lepem sončnem dnevu smo bili priča zanimivemu dogajanju na streliščih v okolici koč.

Tekmovanja se je udeležilo 15 ekip ter 17 posameznikov. Ob koncu tekmovanja sta pokale in praktične nagrade podelila župan občine Tabor g. Vilko Jazbinšek ter starešina LD Tabor g. Maksimiljan Šmit. V skupnem seštevku so tekmovalci dosegli naslednje uvrstitve:

EKIPE

1. LD Oplotnica
2. LD Tabor 1
3. LD Velenje

POSAMEZNIKI

1. Rajko Lupše
2. Peter Flis
3. Gregor Kovče

VETERANI

1. Darko Sevšek
2. Janez Pavli
3. Ivi Sedminek

SUPER VETERANI

1. Karli Cizej
2. Rajko Knific
3. Janez Sušnik

Za nemoten in varen potek tekmovanja je skrbela posadka članov domače LD. Za žejne in lačne je bilo poskrbljeno, saj je iz kuhinje ves čas omamno dišalo po dobrotah iz žara ter divjačinskem golažu, ki ga je tokrat odlično pripravil simpatizer lovstva in naš prijatelj Matjaž Lesjak.

V začetku meseca julija smo taborski lovci sodelovali pri izvedbi Snepove košnje, ki jo že vrsto let organiziramo v sodelovanju s planinskim društvom Tabor ter društvom žena in deklet Tabor, v okviru Zajčevih dni na Zajčevi koči. Košnje se je letos udeležilo 17 koscev. Za popestritev zanimivega dogajanja na Šnepovi košenici, so se nam letos pridružili tudi člani Pevskega društva Tabor in nas razveseljevali z ubranim petjem. Po opravljeni košnji smo se odpravili na odlični srnjakov golaž, ki ga je tako kot vsako leto do sedaj pripravil Dani Topovšek. Za uspešno izvedbo košnje, ki si jo je ogledalo lepo število ljudi, gre zahvala družini Zabrožnik ter restavraciji Pri Lisjaku, ki je poskrbela za priložnostne majice.

Janez Černek

Obvestilo upokojujencem – izlet v prestolnico Ljubljana

Društvo upokojujencev Tabor obvešča, da dne 10. 09. 2013 organizira izlet v prestolnico LJUBLJANA. Ogledali si bomo Stolno cerkev, Botanični vrt, slovenski parlament in Cankarjev dom. Peljali se bomo z ladjico po Ljubljanici in po možnosti še z gondolo na Ljubljanski grad.

Prijave za izlet se bodo pobirale v **ponedeljek dne 02. 09. 2013 od 09.00 do 11.00 uri v pisarni društva.**

Vabljeni!

Društvo upokojujencev Tabor

Po poteh in spominih

V rubriki »Po poteh in spominih« odkrivamo skrite koticke Občine Tabor in skušamo obuditi malo nostalgije. Vsak mesec vam v pogled ponudimo utrinek, ki prikazuje lepote naše občine – naravo in ljudi ali pa dogodek, ki je v preteklosti zaznamoval naš prostor. Vabimo vas, da tudi sami pobrsKate po svojih arhivih in z nami delite pozabljene trenutke in še neodkrite ali pa skrite poti, ki vodijo po »šentjurskem« koncu. Fotografije z vašo pripovedjo nam lahko posredujete preko e-maila: info@obcina-tabor.si ali pa osebno prinesete v tajništvo Občine (fotografije vam vrnemo takoj). Tokrat se selimo v začetek novega tisočletja.

Fotografija prikazuje štart moškega nočnega teka v letu 2000. Glavni pobudnik organiziranega nočnega teka v Taboru je bil Viktor Urankar, ki je skupaj s ŠD Partizan organiziral kar 21 nočnih tekov, začeniši z letom 1983. Ponavadi so se ti odvili ob prazniku krajevne skupnosti oz. kasnejše občine, od tega so prvi trije potekali v avgustu, vsi kasnejši pa v aprilu. Taborski nočni tek je bil dobro znan, saj so, poleg domačih, k nam prihajali tekači iz celotne Slovenije.

Foto: Arhiv Občine Tabor

Tek z najbolj množično udeležbo je štel kar 114 tekačev, ponavadi se je tekmovalo v 7-10 kategorijah, vedno pa so se podelile atraktivne praktične in denarne nagrade, celo barvni televizor. Gledalce, ki jih ni nikoli manjkalo, je velikokrat zabaval spremljevalni program. Zadnjikrat so tekači progo organizirano pretekli 27. aprila 2004.

Zgodilo se bo

Vec informacij na:

 pevsko.drustvo.tabor@gmail.com

ali

 Pevsko društvo Tabor

ali

 031/ 872 814 (Magda Semprimožik)

www.pevskodrustvotabor.si

V letošnji sezoni bomo obeležili že **25-letnico delovanja** našega zbora.

Nadaljevanje te uspešne zgodbe lahko ustvarjamo skupaj, zato medse

vabimo nove pevke in pevce!

Vljudno vabljeni!

Pevke in pevci MePz Tabor

Pridružite se nam lahko katerikoli petek v mesecu septembru, ob 20. uri v društvenih prostorih Doma kranjanov, v Taboru.

Priveditve v avgustu in septembru 2013

Sobota, 31. avgust ob 16. uri

GENERACIJSKI TURNIR
na nogometnem igrišču v Ojstriški vasi -
Razgan
(Športno društvo Partizan Tabor, 031 650 785)

Nedelja, 29. september ob 8. uri

KMEČKA TRŽNICA
na parkirišču župnijske stavbe
(Čebelarско društvo Tabor,
031 766 533)

VSEM ŠOLARJEM IN MALČKOM ŽELIMO LEP IN VAREN ZAČETEK NOVEGA ŠOLSKEGA LETA.

Občinska uprava Občine Tabor

»Dajte vsakemu dnevu priložnost, da postane najlepši dan vašega življenja.« (Mark Twain)

Novice izpod Krvavice so informativna tiskovina Občine Tabor. Naklada: 520 izvodov - BREZPLAČNO. Poština plačana pri pošti 3304 Tabor. Avtorji prispevkov so odgovorni za njihovo vsebino in slovnično formo. Občinsko glasilo ni namenjeno objavljanju neprimernih in žaljivih vsebin, ki kakor koli blatijo in škodujejo ugledu posameznika ali institucije. Prispevkov brez navedenega avtorja ali skupine avtorjev (društva) ne bomo objavljali. Zaželeno je, da so prispevki v elektronski obliki, pošljete jih lahko na e-naslov: info@obcina-tabor.si, najkasneje do 17. v mesecu. Glasilo je objavljeno na spletni strani www.obcina-tabor.si.